

Sygn. akt III Nsm 295/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2021 roku w Nakle nad Notecią

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z **wniosku** R. G. (1)

z udziałem M. W.

o zmianę ustalonych kontaktów z małoletnim K. G.

postanawia

- zmienić punkt 6 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 1 kwietnia 2019 roku w sprawie XC 5/17 w ten sposób, że ustalić, iż R. G. (2) PESEL (...) ma prawo spotykać się z małoletnim synem K. G. ur. (...) raz na trzy tygodnie, przez dwie godziny dziennie w obecności psychologa, w terminie i miejscu ustalonym z uczestniczką M. W. PESEL (...) przy czym uczestniczka ma obowiązek umożliwić wnioskodawcy realizowanie przedmiotowych kontaktów;
- w pozostałym zakresie wniosek oddalić;
- stwierdzić, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sędzia Sądu Rejonowego

Wojciech Kokociński

Sygn. akt: III Nsm 295/19

UZASADNIENIE

W dniu 5 sierpnia 2019 r. R. G. (2) złożył wniosek o przywrócenie mu kontaktów osobistych z małoletnim synem K. G. ograniczonych wyłącznie do kontaktów listownych na podstawie wyroku rozwodowego i przeprowadzenie w tym celu ponownych badań przez biegłych psychiatrów.

Uczestniczka M. W. wniosła o oddalenie wniosku wskazując, że wnioskodawca jest osobą chorą psychicznie, może zagrażać zdrowiu a nawet życiu syna, psychoza na którą cierpi postępuje, dlatego też jedyną możliwą formą kontaktów ojca z dzieckiem powinna być forma listowna.

Na rozprawie wnioskodawca sprecyzował, że chciałby widywać syna przez trzy weekendy w miesiącu bez noclegów, z prawem zabierania dziecka poza miejsce zamieszkania.

Uczestniczka po wydaniu opinii przez biegłych w sprawie wyraziła zgodę na uregulowanie kontaktów wnioskodawcy z synem zgodnie z propozycją sądowych specjalistów.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Małoletni K. G. ur. (...) w B. jest wspólnym dzieckiem wnioskodawcy R. G. (2) i uczestniczki M. W., urodzonym krótko przed zawarciem małżeństwa stron, które zostało rozwiązane przez rozwód na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 1 kwietnia 2019 r. w sprawie XC 5/17, którym to orzeczeniem wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim K. G. powierzono matce, ojcu zawieszono władzę rodzicielską nad dzieckiem, obciążono wnioskodawcę obowiązkiem uiszczania na rzecz małoletniego K. G. alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie jak również zakazano mu spotykania się z synem pozostawiając jedynie możliwość kontaktowania się z małoletnim za pośrednictwem tradycyjnej korespondencji. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było przede wszystkim rozpoznanie przez biegłych psychiatrów u wnioskodawcy uporczywych zaburzeń urojeniowych uniemożliwiających jego bezpośrednie kontakty z synem, brak wglądu ojca dziecka w swoją chorobę i negowanie konieczności podjęcia stosownego leczenia psychiatrycznego.

Dowód: zeznania wnioskodawcy R. G. (2) /k.101v-102 akt/;

zeznania uczestniczki M. W. /k.102 akt/;

opinia I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w B. /k.112-129 akt/;

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 1 kwietnia 2019 r. sygn. akt

XC 5/17 /k.11 akt/;

kopia opinii biegłych psychiatrów ze sprawy XC 5/17 Sądu Okręgowego

w B. /k.4-8 akt/;

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu zamieszkania M. W. /k.57-58 akt/;

akta XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Małoletni K. G. zamieszkuje obecnie wraz z matką M. W. i jej rodzicami oraz dziadkami w domu położonym w (...) gm. S., w którym ma do dyspozycji wraz z mamą duży, osobny pokój odpowiednio wyposażony i umeblowany. Wnioskodawczyni na co dzień opiekuje się synem, troszczy się o niego i wychowuje go. M. W. ma 36 lat, z zawodu jest pedagogiem, pracuje w P. Opiekuńczo-Wychowawczej w K. jako starszy wychowawca. R. G. (2) ma 47 lat, jest osobą bezdomną, czasami przebywa w M. w domu będącym współwłasnością stron, który nie został wykończony i pozbawiony jest prądu, wnioskodawca z zawodu jest ślusarzem narzędziowym, posiada stałe zatrudnienie, nie wywiązuje się systematycznie z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem syna, spłaca zaległości finansowe. Wnioskodawca został prawomocnie skazany za stosowanie gróźb karalnych wobec swojej matki oraz psychiczne znęcanie się nad uczestniczką na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Dowód: zeznania wnioskodawcy R. G. (2) /k.101v-102 akt/;

zeznania uczestniczki M. W. /k.102 akt/;

opinia I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w B. /k.112-129 akt/;

dane z systemu PESEL-SAD dotyczące stron /k.19-20 akt/;

kserokopia dokumentacji dotyczącej zatrudnienia wnioskodawcy /k.43-45, 73 akt/;

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu zamieszkania M. W. /k.57-58 akt/;

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu pobytu

R. G. (2) /k.59-60 akt/;

akta XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Od momentu ograniczenia wnioskodawcy kontaktów z dzieckiem na mocy wyroku rozwodowego R. G. (2) stosuje się do przedmiotowych uregulowań, pisze do syna wyłącznie listy, czasami nawet kilka w tygodniu, przekazuje mu mnóstwo prezentów, pamięta o ważnych wydarzeniach w życiu dziecka, małoletni dotychczas nie odpisywał na listy, raz wysłał jedynie rysunek dla taty w maju 2020 roku ale korespondencja wróciła awizowana. W listach R. G. (2) zawsze podkreśla, że bardzo kocha dziecko, opisuje co się dzieje u niego w życiu, zapewnia, że niedługo dojdzie do spotkania, ostatni raz widział chłopca w dniu 11 maja 2017 roku. Wnioskodawca nie wie jak syn reaguje na przekazywane listy i prezenty, nadal nie uważa się za osobę chorą, podważa diagnozę biegłych ze sprawy rozwodowej i nie leczy się psychiatrycznie. R. G. (2) nie spożywa alkoholu ani innych środków odurzających, aktualnie prowadzi spokojny tryb życia, nie utrzymuje kontaktów z nikim z rodziny, posiada pozytywną opinię z miejsca pracy. Postępowanie w przedmiocie ubezwłasnowolnienia wnioskodawcy, które toczyło się w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy zostało umorzone. Matka dziecka z uwagi na dotychczasowe postępowanie byłego męża boi się oddać dziecko pod opiekę ojca.

Dowód: zeznania wnioskodawcy R. G. (2) /k.101v-102 akt/;

zeznania uczestniczki M. W. /k.102 akt/;

opinia I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w B. /k.112-129 akt/;

kserokopia dokumentacji dotyczącej zatrudnienia wnioskodawcy /k.43-45, 73 akt/;

kopie potwierdzeń wysyłanej korespondencji i zakupywanych prezentów przez

wnioskodawcę dla syna /k.46-48, 93-100 akt/;

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu zamieszkania M. W. /k.57-58 akt/;

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu pobytu

R. G. (2) /k.59-60 akt/;

akta XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Małoletni K. G. ukończył 7 lat, uczęszcza obecnie do I klasy Szkoły Podstawowej w W., choruje na astmę oskrzelową, atopowe zapalenie skóry oraz przywiedzenie przodostopia, zażywa na stałe leki. Więzy emocjonalne między małoletnim a jego ojcem zostały zerwane. Dziecko pamięta ojca, czeka na paczki od niego, małoletni jest ciekawy osobistego spotkania z wnioskodawcą, rozpoznaje go na zdjęciach. Kompetencje opiekuńcze ojca są na podstawowym poziomie, natomiast jego postawy wychowawcze są nieprawidłowe, wnioskodawca ma tendencje do nadopiekuńczości i nadmiernego lęku o dziecko oraz trudności z wyznaczaniem granic. R. G. (2) nie jest chory psychicznie, cierpi na zaburzenia osobowości (paranoję), jego aktualny stan zdrowia nie stanowi przeciwwskazań do osobistych, krótkich spotkań z dzieckiem w obecności psychologa, 1-2 razy w miesiącu, w miejscu neutralnym. Ojciec powinien podjąć terapię w zakresie poprawy funkcjonowania osobistego i podniesienia kompetencji rodzicielskich. Matka jest silnie emocjonalnie związana z synem, ma prawidłowe kompetencje opiekuńcze, natomiast jej postawy wychowawcze są nacechowane lękiem i nadmierną ochroną. Uczestniczka nie manipuluje dzieckiem i nie nastawia go negatywnie do kontaktów z ojcem, jednakże z powodu własnych lęków nie zgadza się na osobiste kontakty ojca z chłopcem.

Dowód: zeznania wnioskodawcy R. G. (2) /k.101v-102 akt/;

zeznania uczestniczki M. W. /k.102 akt/;

opinia I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w B. /k.112-129 akt/;

kopia opinii biegłych psychiatrów ze sprawy XC 5/17 Sądu Okręgowego

w B. /k.4-8 akt/;

akta XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 1 kwietnia 2019 r. sygn. akt XC 5/17 /k.11 akt/, danych z systemu PESEL-SAD dotyczących stron /k.19-20 akt/, kopii opinii biegłych psychiatrów ze sprawy XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy /k.4-8 akt/, kserokopii dokumentacji dotyczącej zatrudnienia wnioskodawcy /k.43-45, 73 akt/, kopii potwierdzeń wysyłanej korespondencji i zakupywanych prezentów przez wnioskodawcę dla syna /k.46-48, 93-100 akt/, sprawozdania z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu zamieszkania M. W. /k.57-58 akt/, sprawozdania z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu pobytu R. G. (2) /k.59-60 akt/, akt XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, opinii I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z siedzibą w Bydgoszczy /k.112-129 akt/ a także zeznań wnioskodawcy R. G. (2) /k.101v-102 akt/ i zeznań uczestniczki M. W. /k.102 akt/.

Przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości, zostały sporządzone w przepisanej formie i przez upoważnione do tego organy, nie noszą śladów manipulacji a ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania.

Sąd dał wiarę **zeznaniom wnioskodawcy R. G. (2) /k.101v-102 akt/** i **uczestniczki M. W. /k.102 akt/**, gdyż co do zasady są one logiczne, spójne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają, zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka dokładnie opisali dotychczasowy przebieg kontaktów pośrednich ojca z dzieckiem, wzajemne relacje, sytuację stron i dziecka, swoje obawy, pomiędzy tymi zeznaniami nie zachodzą istotne sprzeczności, a jedynie różnią się one co do oceny możliwości uregulowania kontaktów osobistych ojca z synem, co nie może dziwić wobec odmiennego stanowiska stron w tym zakresie, zasadniczo nie były kwestionowane, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Nie dotyczy to jedynie fragmentów zeznań R. G. (2), w których kwestionował on postawioną diagnozę przez biegłych psychiatrów i zaburzenia na które cierpi, w tym bowiem zakresie zeznania te stoją w oczywistej sprzeczności z opinią sądowych specjalistów oraz aktami sprawy rozwodowej, z których to dowodów jednoznacznie wynika na jakie dolegliwości natury psychicznej cierpi wnioskodawca i jak wpływają one na jego funkcjonowanie oraz możliwość utrzymywania kontaktów bezpośrednich z synem.

Sąd dał wiarę wnioskowi **I Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z siedzibą w Bydgoszczy /k.112-129 akt/** albowiem opinia została wydana w oparciu o analizę materiału dowodowego zebranego w sprawie i rzeczywiste badanie małoletniego i jego rodziców oraz wszechstronną analizę sytuacji wychowawczej dziecka, opinia została sporządzona przez osoby kompetentne, posiadające wieloletnie doświadczenie zawodowe i odpowiednią wiedzę, jest należycie uzasadniona, strony nie zgłaszały zastrzeżeń co do jej treści (zarzut wnioskodawcy że opinia jest nedorzeczna nie zawiera żadnego uzasadnienia i trudno uznać go za merytoryczny), biegli w sposób wyczerpujący i rzetelny umotywowali swoje stanowisko, szczegółowo wskazali m. in. dlaczego zaproponowali taki a nie inny sposób uregulowania kontaktów osobistych ojca z dzieckiem, podali z jakich względów jest to wskazane dla prawidłowego rozwoju dziecka oraz podkreślili, że dla dobra małoletniego konieczne jest aby ojciec podjął odpowiednie działania o charakterze terapeutycznym.

Zgodnie z art. 113 kro niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem

(odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Artykuł 113¹§1 kro mówi z kolei, że jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. Natomiast art. 113²§1 i §2 kro stanowi, że jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd opiekuńczy ograniczy utrzymywanie kontaktów rodziców z dzieckiem. Sąd opiekuńczy może wówczas w szczególności zakazać spotykania się z dzieckiem, zakazać zabierania dziecka poza miejsce jego stałego pobytu, zezwolić na spotykanie się z dzieckiem tylko w obecności drugiego z rodziców albo opiekuna, kuratora sądowego lub innej osoby wskazanej przez sąd, ograniczyć kontakty do określonych sposobów porozumiewania się na odległość czy też zakazać porozumiewania się na odległość. W przypadku gdy utrzymywanie kontaktów rodzica z dzieckiem poważnie zagraża dobru dziecka lub je narusza, sąd zakaże ich utrzymywania ((...) kro). Z kolei art. 113⁵ kro stanowi, że sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

W przedmiotowej sprawie z uwagi na brak porozumienia pomiędzy rodzicami małoletniego K. G. co do tego w jaki sposób wnioskodawca mógłby realizować kontakty osobiste z dzieckiem konieczne było rozstrzygnięcie tej kwestii przez Sąd, który wydając orzeczenie kierował się przede wszystkim dobrem dziecka i starał się kwestię kontaktów uregulować tak, aby małoletni czuł się w trakcie spotkań z ojcem komfortowo i bezpiecznie. W świetle zebranych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń Sąd uznał, że wniosek R. G. (2) co do zmiany tych kontaktów częściowo był zasadny, jednakże nie w tak szerokim zakresie jak postulował to wnioskodawca. Należy przede wszystkim podkreślić, że od czasu uprawomocnienia się w dniu 10 maja 2019 roku wyroku rozwodowego w sprawie XC 5/17 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy upłynął okres dwóch i pół roku, wnioskodawca w tym czasie sumiennie stosował się do zakazu osobistej styczności z dzieckiem, jednocześnie starał się robić wszystko aby syn o nim nie zapomniał, praktycznie kilka razy w tygodniu wysyłał mu listy, paczki, obdarowywał prezentami, w korespondencji kierowanej do syna nie zawierał treści niewłaściwych bądź też mogących wskazywać na jakiegokolwiek zagrożenie z jego strony gdyby doszło do spotkania z dzieckiem, małoletni ukończył już 7 lat, coraz lepiej zdaje sobie sprawę ze swojej sytuacji i problemów dotyczących jego taty, wprawdzie z uwagi na to, że po raz ostatni widział się z ojcem w maju 2017 roku nie ma aktualnie pomiędzy nim a wnioskodawcą żadnej więzi emocjonalnej, jednakże chłopiec jest ciekawy spotkania z tatą, wyraża wprost taką wolę, jego rozwój emocjonalny daje taką możliwość, oczywiście z pewnymi obwarowaniami. Wnioskodawca od zakończenia sprawy rozwodowej zasadniczo funkcjonuje poprawnie, nie wchodzi w konflikty z prawem, ma stałą pracę, deklaruje, że syn jest dla niego najważniejszą osobą w życiu, nie wykazuje nasilonych zachowań o charakterze urojeniowym, jednakże nadal nie ma wglądu w swoje zaburzenia i kwestionuje zasadność podjęcia stosownego leczenia czy terapii. Pomimo tych nieprawidłowości biegli wskazali, iż osoba wnioskodawcy nie stanowi dla dziecka poważnego zagrożenia i obecnie jest możliwe rozpoczęcie spotkań osobistych ojca z małoletnim K. w celu odbudowy więzi emocjonalnych, początkowo krótkich, w pewnych odstępach czasu, oczywiście z udziałem psychologa, który odpowiednio będzie kierował tymi spotkaniami oraz oceni czy i kiedy będzie można je stopniowo rozszerzać bądź modyfikować. Zresztą sam wnioskodawca w trakcie przesłuchania zgodził się na taką ewentualność albowiem jest świadomy tego, że pomiędzy nim a synem nie ma aktualnie żadnych więzi emocjonalnych. Zdaniem Sądu krótkie, maksymalnie dwugodzinne spotkania raz na trzy tygodnie (w miejscu i terminach ustalonych z matką dziecka) zagwarantują R. G. (2) możliwość systematycznego realizowania bezpośrednich kontaktów z synem, wzajemnego poznania się małoletniego z ojcem, nawiązania prawidłowych relacji i większego udziału w życiu chłopca, a osoba psychologa będzie odpowiednim gwarantem, że w trakcie tych spotkań małoletniemu K. ze strony ojca nie stanie się jakakolwiek krzywdza, zabawy i rozmowy będą odpowiednio dostosowane do wieku dziecka, z czasem pozwoli to również na pogłębioną diagnozę co do możliwości dalszego rozszerzania tych kontaktów a być może przekona też ojca do podjęcia psychoterapii zaburzeń osobowości. W ocenie Sądu aktualna sytuacja dziecka oraz nieleczone zaburzenia ojca sprzeciwiają się zdecydowanie szerszemu uregulowaniu tych kontaktów, tzn. w soboty i niedziele przez kilka godzin dziennie jak domagał się tego wnioskodawca, małoletni nie zna bowiem osoby ojca, w pierwszych spotkaniach będzie zapewne zagubiony, wnioskodawca nie jest dla niego oparciem, nie gwarantuje mu poczucia bezpieczeństwa, musi najpierw dojść do wzajemnego zapoznania się chłopca z tatą, nabrania zaufania, aby

ewentualnie możliwe było dopuszczenie do spotkań w dłuższym wymiarze (np. 3-4 godzin), jak również konieczna jest ocena przez psychologa gotowości dziecka oraz stanu ojca do takich spotkań, nie można bowiem zapominać, że wnioskodawca cały czas kwestionuje swoje zaburzenia (cierpi na paranoję) a bez podjęcia stosownej terapii i leczenia nie będzie możliwy jego powrót do w pełni normalnego funkcjonowania, a co za tym idzie możliwości swobodnych spotkań z dzieckiem.

Mając to wszystko na względzie i kierując się treścią powołanych przepisów Sąd zmienił kontakty wnioskodawcy R. G. (2) z małoletnim synem K. G. w sposób powyżej opisany albowiem dobro dziecka nie sprzeciwiało się ustaleniu spotkań osobistych ojca z dzieckiem w obecności psychologa, a w pozostałym zakresie wniosek oddalił jako zbyt daleko idący. Zdaniem Sądu takie uregulowanie czasu i miejsca kontaktów z małoletnim jest zgodne z dobrem dziecka i przyczyni się do odbudowy więzi emocjonalnych ojca z synem.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 520§1 kpc.

Sędzia Sądu Rejonowego

/Wojciech Kokociński/